

поширена практика надання грантів на реалізацію програм вдосконалення духовних і моральних цінностей людей [8, с. 69].

Складність формування духовно релігійної культури суспільства полягає насамперед у тому, що цей суспільно політичний, філософсько-морально психологічний феномен містить комплекс чинників, які неоднозначно трактуються сучасними теоретиками і практиками. Тому на першому етапі постановки цієї проблеми необхідно провести пошуки встановлення його структурних елементів, виокремлення складових елементів релігійної культури суспільства, виявлення їх функціонального взаємозв'язку, простежити у статичній і динамічній зміні рівня сформованості й розвитку окремих складових цього процесу, показати чутливі вікові періоди прояву релігійних відносин та розвитку якостей духовно-релігійної культури особистості.

Отже, духовне життя суспільства є надзвичайно важливим елементом його життя, оптимальний процес розвитку якого залежить від його загального процесу. Розвиток духовного життя суспільства базується на духовному виробництві, яке здійснюється у нерозривному взаємозв'язку з іншими видами суспільного виробництва, тобто духовне виробництво - це насамперед формування духовних потреб людей поряд із їхніми потребами, це виробництво соціальної свідомості. Також ми пропонуємо створити в Україні центри та асоціації з морального розвитку дітей та запровадити державні програми духовно-моральних цінностей українського народу. З цією метою уряд повинен запровадити механізм надання грантів на розробку та реалізацію програм духовно-моральних цінностей як на державному, так і на місцевому рівнях.

Список використаних джерел

1. Бех І.Д. Виховання особистості: Сходження до духовності. Київ, 20016. 272 с.
2. Бердяев Н.А. Философия свободного духа. Москва, 1994. 480 с.
3. Богущ А.М. Дефініції «духовність» і «моральність» в аспекті національного виховання в Україні // *Морально-духовний розвиток особистості в сучасних умовах : збірник наукових праць*. Київ, 2015. 230 с.
4. Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки : навчальний посібник. Київ, 2008. 566 с.
5. Гончаренко С. Педагогічний словник. Київ, 1997. 375 с.
6. Гехт Д. Взаємодопомога через служіння суспільству: навчаючись бути корисним // *Шкільна освіта в США*. 2018. 390 с.
7. Дічек Н. П. А. Макаренко і світ: Аналіз англосовієтських студій. Київ, 2015. 303 с.
8. Жуковський В. Моральні цінності американського суспільства // *Рідна школа*. 2012. 380 с.

Москалець А. С.,

Студентка II курсу магістратури, гр. ЗМСРп-191

Науковий керівник – Шакун Н. В., канд. філос. наук, доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день, основним проблемним питанням для держави

України постає проблема працевлаштування молоді. Оскільки проблеми, пов'язані з розвитком системи ринкової економіки України, повинні активно формувати ринок праці та забезпечувати високий рівень зайнятості економічно активних людей серед населення, особливо молоді.

В сучасних умовах все більшу увагу вчені приділяють питанням, присвяченим функціонуванню ринку праці молоді. Вчені розглядали різні аспекти предмета, наприклад: Дж. М. Кейнс, А. Окун, А. Маршалл, А. Філіпс. Їхня робота стала теоретичною основою для дослідження зайнятості. В Україні Василенко В.М., Лібанова Е.М., В. Онікієнко, В.М. Петюх займаються дослідженнями ринку праці. Питаннями безробіття молоді займаються такі українські вчені, як О.А. Грішнова, А.С. Лаврук, О.А. Яременко та інші.

Розглядаючи дане питання про працевлаштування молоді на території України, Конституція України, наголошує, що кожен має право на працю, це включає можливість заробляти собі на життя працюю, яку вільно обирає або на яку вільно погоджується [1].

Молодь – це найголовніша складова ринку робочої сили. Вона має досить великі та суттєві переваги порівняно з іншими віковими категоріями працездатного населення. Молодь має кращі показники фізичного здоров'я та витривалості, відносно високий рівень загальної освіти, найбільшу професійну та імміграційну мобільність.

Відповідно до норм Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» молодь, молоді громадяни – громадяни України віком від 14 до 35 років [2]. На мою думку, саме молодь є тією групою суспільства, яка має великий трудовий потенціал. Молодь здатна забезпечити прогресивний розвиток економіки країни за умов практичної реалізації законодавчо закріплених прав і гарантій молодих спеціалістів, їх соціальної підтримки з боку держави.

Найпоширенішим напрямком у сфері зайнятості населення є працевлаштування молоді. Тоді виникає запитання, що ж таке зайнятість населення? Зайнятість населення – це сукупність соціально-економічних відносин між людьми щодо забезпечення працездатного населення робочими місцями, формування розподілу та перерозподілу трудових ресурсів з метою їх участі у суспільно корисній праці та забезпечення розширеного відтворення робочої сили [3, с.37].

Протягом певного часу, безробітна молодь стикається з певними психологічними труднощами, а саме під час пошуку роботи за спеціальністю. Їхньою причиною є відсутність в особи внутрішньої готовності до активних дій, невміння змінити попередні установки, мотивація поведінки в нових ринкових умовах [4, с.30].

На мою думку, важливим етапом в житті для молоді є працевлаштування. Для молодих випускників університетів пошук роботи у професійній галузі є найважливішим та найактуальнішим питанням у його житті. Оскільки багато компаній наймають випускників вищих навчальних закладів, де вони повинні оцінювати рівень знань та успішність своїх студентів. Деякі роботодавці бачать переваги найму молодих спеціалістів для

економії грошей на оплату праці працівників. Підприємці шукають молодих спеціалістів з хорошими теоретичними знаннями і вважають, що найкраще практикувати у компаніях, де працюватимуть професіонали. Тому існує проблема підвищення ефективності методів кар'єрного розвитку випускників.

Зараз, проблеми соціального захисту безробітної молоді є недостатньо врегульованими на законодавчому рівні, що значно впливає на її матеріальне становище та соціальну поведінку.

Для зменшення безробіття серед молоді, необхідно здійснювати агітаційні та просвітницькі роботи, а саме:

- налагодити біржу праці молоді;
- включення обов'язкових студентських практик до навчальної програми;
- розробляти проекти, спрямовані на інтенсивне фінансування активних заходів зі сприяння зайнятості молоді;
- організувати інформаційно-освітні семінари та тренінги щодо можливостей працевлаштування, активізувати зусилля для вирішення проблем працевлаштування та підвищення самооцінки;
- провадити координацію міжнародної діяльності: в частині обміну студентами з метою стажування, виконання волонтерських і тимчасових робіт.

З вище наведеного, можна зробити такий висновок, що майбутнім нашої держави є «молодь». Саме вона являється важливою складовою успішного економічного розвитку суспільства в майбутньому. Лише з точки зору всебічної та систематичної співпраці між державою, освітніми закладами та роботодавцями можна досягти важливого вирішення проблем безробіття серед молоді, невідповідності ринку освітніх послуг та потреб ринку праці. Тільки таким чином позитивні зрушення у сфері зайнятості молоді в Україні можуть бути значними.

Список використаних джерел

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р. К.: Преса України, 1997. 80 с.
2. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 05.02.1993 року №2998-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. 1993. №16. Ст.167
3. Краснов Ю. Методологічні основи відтворювального механізму зайнятості населення // *Україна: аспекти праці*. 2008. №4. С. 37-40
4. Гаркавенко Н. Напрями вдосконалення політики зайнятості населення у ринкових умовах // *Україна: аспекти праці*. 2008. №6. С. 26-32

Нестеренко О. В.,

студентка ІІ курсу магістратури, гр. МСРп-191

Науковий керівник – Ревко А. М., д-р.ekon.наук, доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК БАЗИС ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Психологічна культура особистості проявляється в різних сферах життєдіяльності людини. Вона включає як внутрішню, так і зовнішню